

Llengua i Nació

Una llengua no es perd perquè qui no la sap no l'aprèn, sinó perquè qui la sap no l'usa.

FULL INFORMATIU

núm. 5 (abril de 2005)

de l'Associació per la Llengua i la Cultura (ALC) Entitat adherida a la PLATAFORMA PER LA LLENGUA

SANT JORDI

Diada nacional de la llengua i la cultura catalanes!

Sant Jordi ha estat i és la Diada nacional de la llengua i la cultura catalanes. Tanmateix, **les institucions catalanes volen buidar el contingut reivindicatiu de la diada de Sant Jordi -tal i com passa amb l'altra gran diada del Principat, l'Onze de Setembre- per convertir-la en una diada domesticada i asèptica.** Volen convertir -i compten i es valen de tots els escenaris institucionals i mediàtics- aquestes diades en simples **festes institucionals** -festes multitudinàries que paguem entre tots. D'aquí els continus pals a les rodes que ens hem trobat per organitzar actes a Sabadell o a Barcelona, així com el sistemàtic bandejament de continguts culturals i patriòtics catalans en molts dels actes organitzats pels ajuntaments.

L'advocació per Sant Jordi a les terres catalanes es remunta al segle VIII. Sant Jordi és el patró de Catalunya i, històricament i cronològica, la bandera de Sant Jordi ha precedit a la de les quatre barres com a símbol de Catalunya. A la fi del segle XIX, de la mà de la Renaixença i del nou catalanisme polític, Sant Jordi es converteix en símbol i reivindicació catalanista. **La seva lluita amb el drac, per alliberar la donzella, simbolitza la lluita de Catalunya per la seva llibertat.**

“Clamar per Sant Jordi és invocar l'esperit de victòria i per això al Mal li fa tanta por que Catalunya desbordi esperit jordià. **La confluència de reivindicació nacional i civisme fan confluïr un patriotisme d'abast transversal en el poble català.**” Això fa nosa a *Espanya* -a tota- i, vergonyosament, a bona part de la classe dirigent catalana; que porta al front la marca de l'esclau i fa temps que ha renunciat a pensar en català i, doncs, a construir una Catalunya catalana (i oberta -però no supeditada- a tothom.)

Que Sant Jordi ens faci catalans dignes, ens guardi de botiflers i de dirigents mesells, així com de l'autoodi, i ens doni orgull, justícia i llibertat! Amén.

ALS BARRIS TAMBÉ EN CATALÀ!

Encara tenim una fractura social en la concepció de l'espai ciutadà. Tothom recorda quan des dels barris anar al centre s'anomenava "anar a Sabadell". I al centre encara hi ha qui es pensa que a Can Rull o altres barris hi ha només "*chaboles*", mentre que des del barri quan es ve al centre pensen que "aquí sí que s'ha de parlar en català".

El fet social creat per la política de la dictadura de posar la immigració concentrada en barris nous, afegit a la gran quantitat d'aquesta immigració, ha creat una mena de sensació d'aïllament de les noves generacions ja nascudes aquí, és a dir, catalanes, que han viscut fins que han sortit del seu barri, només en la seva llengua familiar.

Aquest fet, però, no s'ha de mal interpretar, ni aprofitar per fer botiflerisme pepero, la realitat és clara, el català és la llengua de tots els catalans, parlin la llengua que parlin a casa.

Ara que la nova immigració comença a no ser exclusivament castellano-parlant sembla que es comencen a veure més clars els posicionaments de tothom, perquè ja no es tracta d'un bipolarisme castellà-català, sinó de saber quina és la llengua del país d'acollida (en aquest cas el català) i, respectant la cultura de tothom, fer que sigui la llengua comuna de vinculació social. Sense traumes, sense particularitats polítiques, no ha d'implacar res ideològic el fet de parlar català, només s'ha de parlar i prou, perquè és un patrimoni de tothom, una llengua viva que vol un futur.

És curiós com els més intransigents amb la nova immigració són precisament els qui no s'han integrat a la societat catalana, els qui tenen el discurs de "que se integren" són els primers en no aplicar-se l'argument, els qui persegueixen per racisme porten bandera espanyola i els qui apliquen lleis d'estrangeria ho fan des de Madrid.

L'ús social del català, avui per avui, és útil, per integrar-se en l'entramat associatiu, per conèixer la realitat social catalana, en definitiva, per relacionar-se.

Per això s'ha de tenir en compte que **podem parlar català a tot arreu, que no té sentit que els nens de Cifuentes aprenguin català a l'escola, si després els canviem de llengua al més mínim deix o perquè als pares els sentim parlar en una altra llengua.**

Cal que entenguem d'una vegada per totes (els catalans- això no és problema de ningú més), que **podem parlar català sempre**, a qualsevol indret de Sabadell -i de la resta de Catalunya-, sense limitacions, amb **naturalitat**, no cal exagerar l'accent per marcar "mira com parlo català jo", no, normal, parlem català i prou, l'interlocutor ho entén, el que no agrada és que es faci ostentació diferencial de "jo sóc... i tu no".

Quan aconseguirem de fer entendre que el més normal del món és que a Catalunya es parli català no hi haurà més problema que la Generalitat posi els mitjans adients per fer front a la demanda d'alumnes de català que ara per ara ja son insuficients.

Els fills de la immigració, castellano-parlants a casa, militants per la llengua, donem ple sentit a tot això. No fem res de nou, els nou vinguts immigrants durant la fi de la dictadura van lluitar perquè els seus fills aprenguessin el català (contràriament al que volien molts catalans d'origen), van lluitar per un ensenyament públic de qualitat i perquè els seus nens s'entenguessin, aquí a Sabadell tenim bones mostres d'això. Els fills d'aquesta immigració només donem la continuïtat lògica: **volem viure plenament en català.**

Quan tindrem el català normalitzat? Quan els catalans d'origen, per una part, deixin de demanar-se "i com és que tu defenses el català si parles castellà"; i els nou vinguts deixin de demanar-se "i com és que no defenses (o parles) el castellà?"

Cèsar Sánchez, ALC - Sabadell

Per una nova llei de política lingüística a Catalunya.

La Llei 1/1998, de Política Lingüística a Catalunya, tracta d'equiparar en igualtat de drets les llengües catalana i espanyola en l'àmbit administratiu de la Catalunya estricta. Tanmateix, aquest objectiu esdevé una mera declaració de bones intencions, perquè **aquest text legal està subordinat a la Constitució Espanyola, la qual ens imposa –atès que la garanteixen unes forces armades de provada tradició democràtica– la premissa feixista que l'espanyol és la llengua de tots i el català la d'alguns.** Així, els catalans hem de conèixer si us plau per força l'espanyol (una llengua estrangera), però no pas el català (la nostra llengua pròpia). Al seu torn, l'Estatut de Catalunya estableix el caràcter oficial del català (i de l'espanyol, com si no estigués prou garantit per la Constitució) i tan sols ens reconeix el dret de conèixer el català.

Com que el coneixement del català no és una obligació legal, tan sols és un dret, i com que tots els drets són renunciabls, vet aquí que el català pot esdevenir una llengua perfectament supèrflua i prescindible. Així, l'Estatut de Catalunya i la Llei de Política Lingüística, que en deriva, tan solament despenalitzen l'ús del català a Catalunya; és a dir, només intenten preservar la biodiversitat lingüística.

Per tal d'equiparar i garantir els drets democràtics dels ciutadans de Catalunya, l'Estatut de Catalunya i qualsevol llei de política lingüística a Catalunya també haurien d'afegir el deure legal de conèixer el català. Però, **mentre el Parlament de Catalunya no adquireixi la sobirania plena i exclusiva tan sols podrà promulgar lleis de mínims, com aquesta, que malauradament no garanteixen plenament tots els drets lingüístics dels catalans.**

Malgrat que faig una crítica global als textos legals en què es fonamenta el procés de normalització lingüística al Principat de Catalunya, he de reconèixer que, d'ençà de la pèrdua de les llibertats nacionals, mai com ara el català no havia gaudit de tant suport legal. Mai com ara no hi havia hagut una generació escolaritzada enterament en català. Mai com ara la nostra llengua nacional no havia disposat de tants professionals que es dediquen a tenir-ne cura o a ensenyar-la...

Però, per a què serveix tot això, si la realitat diària és que la llengua hegemònica és present en tots els àmbits de la vida quotidiana, tant públics com privats, i ha estat adoptada com a llengua de la tribu per bona part d'aquest jovent precisament escolaritzat en català. **Per a què serveixen les lleis de normalització lingüística, si qualsevol avenç del català vers ocupar el lloc que li pertoca pot ésser entrebancat en qualsevol moment pels tribunals espanyols.** I, finalment, per a què serveix la Llei 1/1998 –una llei aigualida, fruit d'un Parlament de Catalunya condicionat per les pressions dels grups castellanistes, i que parla de fomentar, promoure o afavorir l'ús del català quan allò que convé és reglamentar-lo–, **si a l'hora d'aplicar-la el govern de Catalunya ha hagut de fer marxa enrere per les pressions de les multinacionals.**

Per tirar endavant la normalització del català –l'única manera d'assegurar la continuïtat de la llengua–, Catalunya necessita una nova llei de política lingüística. Aquesta, a més a més de no renunciar a l'objectiu que un dia el català torni a ésser l'única llengua oficial arreu del país, hauria d'**establir uns mínims de presència del català en tots els àmbits de la vida quotidiana, cosa que la Llei 1/1998 no fa.** Això és:

a) Establir l'ús inexcusable del català (sense impedir, de més a més, l'ús facultatiu de qualsevol altra llengua) en totes les activitats socioeconòmiques dins el nostre territori.

b) Garantir que els treballadors puguin desenvolupar totes les seves activitats en català, i establir que els convenis col·lectius de treball siguin redactats com a mínim en català.

c) Atorgar al català un lloc preeminent en totes les manifestacions i serveis culturals que es desenvolupin al país.

d) Garantir la presència (digna) del català en el món de la informàtica i en els mitjans de comunicació audiovisuals i escrits.

e) Establir unes quotes mínimes d'ús del català en la publicitat.

f) Establir que el català sigui la llengua normal vehicular i d'aprenentatge de tot el sistema educatiu, des de parvulari fins a la universitat.

g) Garantir de debò als consumidors de béns o de serveis el dret d'ésser informats i servits en català. I més en el món d'avui, en què les empreses que presten serveis d'utilitat pública a Catalunya comencen a establir el seu servei d'atenció al públic a l'altre costat de la línia telefònica o bé a Internet.

h) Garantir que qualsevol inscripció sobre un producte, sobre el seu contingut o sobre el seu embalatge, sobre un document o un objecte que acompanyi aquest producte, a més de les instruccions d'ús i els certificats de garantia siguin redactats com a mínim en català. I establir que si el text s'acompanya d'una traducció, que el text d'aquesta no sobresurti per damunt del text català.

i) Garantir de debò que no s'atorgui el certificat d'estudis secundaris a les persones que no demostrin un coneixement mínim de la llengua catalana.

j) Establir una garantia de compliment dels drets lingüístics dels catalans mitjançant un sistema de sancions, perquè les lleis que no estableixen aquesta garantia de compliment esdevenen paper mullat.

Jordi Tremosa, Lleida

EL CATALÀ, LLENGUA COMUNA

SANT JORDI

Sant Jordi és el patró de la meua terra i al drac maleït declara la guerra; el brau cavaller, cobert tot d'acer, travessa la serra.

El sol, que l'ha vist, del sant s'enamora, li envia sos raigs com si fos l'aurora; aurora d'abril que espera gentil ma reina i senyora

El drac a un castell la té segrestada, ja fa dos-cents anys i és fresca i gemada, son escarceller no té un os sencer, morta la mirada.

Sant Jordi gloriós, no val pas la pena, no mateu el drac que tot just alena; si us veu, com un sol, sabrà emprendre el vol ma pàtria serena.

Albert de Quintana i Combis Torroella de Montgrí (1834)- Girona (1907)

ENS POTS TROBAR A:

Albons (Empordà), **Castelldefels** (Baix Llobregat), **La Selva del Camp** (Baix Camp), **Mollet del Vallès**, **Sabadell** Carrer de Sant Joan, 20. Dm. i dj., 5-8 h. tarda (Vallès), **Tossa de Mar** (La Selva)...

Llibres:

Contra el liberalisme i el cofoisme lingüístics. (Els discursos públics sobre la llengua a Catalunya en el període 1996-2002) Berrio, Albert. València: Editorial 3 i 4, 2004.

El Col·lectiu Contrastant, des de la seva web (www.contrastant.net), analitza el discurs dels mitjans de comunicació, especialment pel que fa a la llengua i a la realitat sociolingüística dels Països Catalans. Albert Berrio n'és membre i en aquest llibre aplica, amb rotunditat i saviesa, la metodologia científica per tal d'analitzar els discursos sobre la llengua que han tingut difusió pública entre l'any 1996 i el 2002.

Berrio dissectiona les tesis de cada discurs, les rebut amb arguments sòlids, exemples clars, paraules contundents i preguntes incitadores a la reflexió, i demostra la fal·làcia que s'hi amaga. I ho fa amb una valentia que no defuig la polèmica, desemascarant els promotors de cada discurs i citant-los amb noms i cognoms: els dos manifestos del Fòrum Babel, el llibre de Branchadell contra la independència, altres treballs d'autors com Jesús Royo o Miquel Porta Perales (tots dos en una línia semblant a la dels babelians) i el discurs públic del poder polític oficial, al qual Berrio critica que hagi defugit el debat que els babelians proposaven i s'hagi acomodat en una postura feble que fins ara ha impedit que el català esdevingui una llengua necessària i que, en conseqüència, assoleixi més àmbits d'ús.

El despertar dels Països Catalans
Gibert, Quim; Junyent, Carme; Joan, Bernat; Suay, Ferran, Sanginés, Gemma. Barcelona: La Busca, 2004.

El despertar dels Països Catalans és un llibre col·lectiu on s'apleguen les ponències orals i altres parlaments que diversos experts en psicologia i sociolingüística van exposar a la Jornada de psicologia i identitat nacional sobre "Recuperació de l'autoestima i normalitat nacional" que es va celebrar a Sueca (La Ribera Baixa) al febrer de 2004.

L'objectiu d'aquestes jornades i, per tant, del llibre que en recull les conclusions, és enfortir l'autoestima personal i la col·lectiva dels catalans per tots els mitjans possibles. Sense oblidar que cal continuar reivindicant i exigint als polítics l'acompliment dels diversos marcs legals creats per defensar i promoure la llengua.

Els autors, que es caracteritzen pels seus discursos crítics, expliquen les estratègies que cal seguir i les actituds necessàries per tal de millorar la realitat social dels Països Catalans, i la conclusió general és que l'element imprescindible per a recuperar la normalitat és l'augment de l'autoestima col·lectiva.

Anna Porquet i Botey, ALC- Mollet del Vallès

SOM: QUI SOM: QUI SOM: QUI SOM:

L'Associació per la Llengua i la Cultura és una entitat patriòtica, apartidista i no-violenta, que té per objectiu defensar i promoure l'ús de la llengua catalana, així com treballar per a la conscienciació nacional i la divulgació cultural, bases indispensables per a la recuperació nacional dels Països Catalans.

*Desperta, ferro! Joventut, exalta't!
Per sobre dels caiguts fes via avant.
Soterra els impotents, els inactius,
els que lligar-te volen peus i mans
perquè, febles indignes, els espanta
la lluita pels difícils ideals.*

*Miquel Duran i Fortiguada
Ciutat de València, 1895-1967*

Si creus que val la pena de treballar per a la **reconstrucció nacional dels Països Catalans**; si creus que la teva col·laboració - encara que sigui modesta - pot tenir sentit; si creus que la unió fa la força; si creus que el futur del català i dels Països Catalans depèn també de nosaltres mateixos, la gent del carrer, els catalans i catalanes del segle XXI; si creus que el català es mereix tenir el futur assegurat... **et convidem a col·laborar amb nosaltres, a afegir-t'hi. Hi ha moltes maneres possibles de participació i totes necessàries.**

(1) Sol·licitud d'inscripció a l'Associació per la Llengua i la Cultura – ALC (entitat adherida a la PLATAFORMA PER LA LLENGUA)

Nom i Cognoms:

Adreça:

D.I.

Codi postal i població:

Telèfon:

Mòbil:

Adreça electrònica:

Quotes:

	Anual	Semestral
Normal	<input type="text"/> 36 €	<input type="text"/> 18 €
Reduïda	<input type="text"/> 18 €	<input type="text"/> 9 €
· Col·laborador/a	<input type="text"/>	(sense quota)

Per a aportacions extraordinàries, podeu fer l'ingrés al mateix número de compte de l'ALC: 2059-0000-95-8002027216 de la Caixa de Sabadell

“Amb la legislatura que va començar al novembre de 2003, Catalunya va endegar un procés crucial per al seu futur: la redacció d'un nou Estatut d'Autonomia. Es tracta d'una gran oportunitat, no només perquè Catalunya guanyi noves cotes d'autogovern, sinó per millorar de forma substancial l'estatus de la nostra llengua.

Veu Pròpia proposa el concepte que ha aplicat sempre al català/valencià: el de «llengua comuna». El nou Estatut —i la legislació lingüística que se'n derivi— hauria de definir el català com la llengua comuna dels ciutadans i les ciutadanes de Catalunya, i doncs marcar l'objectiu de convertir el català en la llengua de comunicació interètica per a tots els usos públics. Vivim en un context de diversitat lingüística en què es parlen més de dues-centes llengües: cal, doncs, definir el català —la llengua que ens uneix a valencians i mallorquins— com una de les coses que tenim en comú, malgrat les nostres diferències.”

Fragment extret de l'editorial del Butlletí Intern de Veu Pròpia, núm.6

Seu nacional:
Rocafort, 242, 3r pis
Tel. 93.321.18.03
www.plataforma-llengua.org
08209-Barcelona

Acció a Dia Sabadell. Tots amb l'Èric!

Avui l'Èric està lliure, després de mesos de vexacions a ell i a la seva família, i de produir-los-hi un important dispendi econòmic i de partir-li el curs escolar, la *Audiència nacional espanyola* va retirar els càrrecs. Malgrat ja no estar encausat, per la gravetat dels fets pensem que cal recordar aquesta notícia. Perquè **cal no oblidar. Perquè aquesta qüestió va més enllà del fet estrictament lingüístic i de llibertat d'expressió. Entenem que ha estat i és una qüestió de drets humans.** Drets humans i dignitat de la persona que l'estat espanyol —que s'omple la boca proclamant-se democràtic i orgullós de la seva riquesa cultural i lingüística!— ha trepitjat a un noi de 14 anys per enviar cartes demanant quelcom tan normal com és poder viure en català. A partir d'aquí que cadascú jutgi dins quin estat vivim...

La Plataforma per la Llengua - Vallès i l'ALC el passat dia 30 de desembre al matí van dur a terme una acció als supermercats Dia perquè etiquetin en català.

L'objectiu fou denunciar la inoperància de l'*Audiència Nacional* i dels cossos de seguretat espanyols per l'abast de la confusió creada en no poder distingir entre terrorisme i una simple reclamació a una empresa d'un consumidor adolescent i demanar el restabliment del greuge moral i psicològic, amb l'agreujant d'ésser un menor d'edat, per part de l'*Audiència Nacional*, els cossos de seguretat implicats i les empreses que han cursat la denúncia (DIA – pertanyent al grup francès CARREFOUR-, MERCADONA i GRUPO LECHE PASCUAL).

Les entitats convocants denunciem que s'utilitza l'Èric amb finalitats polítiques per escarment del jovent i animem als ciutadans a que continuïn exercint el dret que tenen com a consumidors de queixar-se quan un producte no satisfà les seves expectatives o, com és el cas, vulnera drets lingüístics.

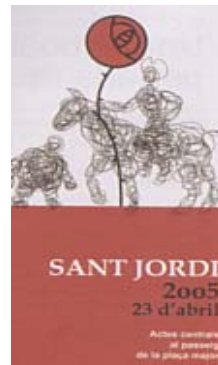

Des de La Selva del Camp amb la lluita per la llengua i la nació catalanes.

Els passats dies 31 d'octubre i 1 i 2 de novembre, aprofitant la fira, a La Selva del Camp es van repartir 500 exemplars del *Llengua i Nació* núm. 4. El dia 31, la tasca va ser més lenta, i en tot el dia, només es van repartir 1/4 del total. Entre l'1 i el 2, però, es van repartir la resta del material. Aprofitant la avinentesa, també vam adjuntar al *Llengua i Nació*, una sol·licitud d'inscripció al nou grup de l'Associació per la Llengua i la Cultura de La Selva del Camp i un full informatiu sobre la tasca que du a terme l'entitat

L'esforç va tenir la seva recompensa: la coordinació de les campanyes de promoció de la llengua catalana i de conscienciació nacional a La Selva del Camp i establir contactes amb gent interessada en el nostre projecte. Així mateix animem a tothom a que faci conèixer l'ALC i que es creïn grups de ALC a tota Catalunya i per tots els Països Catalans.

Unai Ardila Martínez, Neus Pagès Serrano. ALC- La Selva del Camp (Baix Camp)

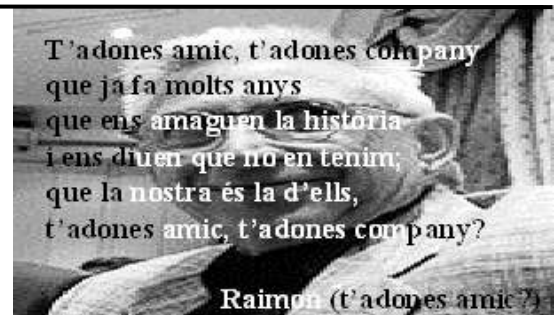

⌘ L'AJUNTAMENT DE SABADELL DISCRIMINA -UN COP MÉS- A LA CULTURA CATALANA

VOLEM INFORMAR -DE MANERA ALTRUISTA I HUMANITARIA- A REGIDORIA DE CULTURA QUE SANT JORDI ES EL PATRÓ D'E CATALUNYA I NO PAS DON QUIJOTE. ALHORA QUE FORA BO QUE EN LA DIADA DE SANT JORDI HI FOS PRESENT MÚSICA CATALANA.

Adreces d'interès:

Acció Cultural del País Valencià: www.acpv.net
Obra Cultural Balear: www.ocbweb.com
Omnium Cultural: www.omniumcultural.org
Catalunya 1714: www.cat1714.tk
Contrastant: www.contrastant.net
FreeCatalonia: www.freecatalonia.com
Racó Català: www.racocatala.com
Ràdio Catalunya: www.radiocatalunya.ca
Veu Pròpia: www.veupropia.org

ORGANITZA'T! CREA GRUPS DE L'ASSOCIACIÓ PER LA LLENGUA AL TEU POBLE O CIUTAT!!

www.associacio-llengua.info Tel.654.10.54.22